

Uğur Sarı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

28 Şubat

Bu gençliğin sancısı, yüreğimde ıstırap,
Yüzümüze gülenler eli bıçaklı kasap.

Çek başından elini o bacımın örtüsü,
Yirmi sekiz şubatta bu vatanın döngüsü.

Sana göre beynimde kara bir örümcek
Bedenim toprak olsa hesabı görülecek.

Yaşı küçük yavrular bunu nerden bilecek,
Bir nesil bekliyorum ha geldi ha gelecek.

Polis amca elinde jopunu da sallıyor,
Vur polis amca hakkı bilince acıtmıyor.

Tek suçumuz özgürlük, meydanlara koşuştuk.
Yirmi sekiz şubatta biz el ele tutuştuk.

Eli kanlıca devrim sen bizlerden uzak dur.
Oyuna gelmeyecek bu gençlik sen hayal kur.

Yirmi sekiz şubatta on altı yaşındayım,
Top tüfek sizin olsun yürekle karşıdayım!

Müslüman Mahallesi, salyangoz sattırılmaz,
Bu kutsal emanete kirli el attırılmaz.

Kaldırım taşlarını yerlerinden sökmedik,
Devletin malı haram gözümüzü dikmedik.

Yirmi sekiz şubatta zemheriye tutulduk,
Adımız yobaz oldu biz böyle uyutulduk.

Bu vatan ve güzel din bizlere emanettir,
Yerimizde sayarsak ecdada ihanettir!

Uğur Sarı

Aforizma

Başında ki örtü mü şu cennetin tapusu
Çember sakalda saklı kızlarının namusu

Delirmeye bir tutam tuz yetti ha yetecek
Bu ıstırap hep böyle sürerek mi gidecek

Kaynayan bir kazanda memuren zebaniyim
Annemin akıllısı okulun delisiyim

Top sakallı sapığım beş santimlik kıl ile
Bu kovana çomağı sokmadım bile bile

Aynada ki suretin ben miyim müsebbibi
Cinsime tüküreyim çifte kavruk leblebi

Uğur Sarı

Ah Bu Sorular

Ben ki toplum sırtına koskoca bir kamburum
Ruhum çoktan firari beyninde büyük urum

Yollar yokuş aşağı benim yolum hep yokuş
Bacaklar arasında bütün toplum kudurmuş

Çok mu müstehcen oldu koca göbekli amca
Metresine aldığı arabaya bakınca

Fuhsiyatın adını aşk koymuş ya koyanlar
Doğrular kirli çirkin bembeyaz ya yalanlar

Yokluk yokluk içinde varlık kime müptela
Bir tek bende kabahat hadi beni yakala

Aklımda ki sorular cevapsız görünüyor
Eğriler başın tacı doğrular sürünüyor

On dört mısralı şiir heceyle mi söylenmiş
Koskocaman bir hayat böyle mi şifrelenmiş

Uğur Sarı

Ahhh

Sen hakimsin, savcı sen
Ben acizim, vekil sen

Zalimin adı Haccac
Böyle Ha-sen olur mu

Sen Rezzak-sın, sen Cebbar
Ben kötüyüm, sen Gaffar

Kuyunun oğlu Yusuf
Böyle Mah-sun olur mu

Uğur Sarı

Alda Götür Beni

Bu kaçınıcı mevsim hangi sonbahar
Yapraklar dökülür takvimden kopar
Alda götür beni hazin karanlık
Alda götür beni bitsin ayrılık
Akrebın kıskacı her saat zulüm
Saniyeler vurur çağırın ölüm
Aynadaki suret bana yabancı
Bir ölüye ölüm böyle kaçınıcı
Alda götür beni gittiğın yere
Alda götür beni vur yerden yere
Yaşım otuz dörtte tam oldum derken
İskambil kağıdı ruhum hep ergen
Nereye koşarsam kalın duvarlar
Ne yöne bakarsam neden olmazlar
Bardakta su yarım çayda dem eksik
Olmazlar olur da dolmaz bu gedik
Bu yolun ayrımı ve tek başıma
Hep yalnız yürüdüm yalnızlığıma
Alda götür beni çok uzaklara
Alda götür beni at tuzaklara

Uğur Sarı

Amel Defteri

Ah amel defterim vah amel defteri,
Hangi silgi siler bütün pislikleri

Uğur Sarı

Araf

Ey! Adem'in oğlu Kabil
Bilmez misin ki?
Her Şey zıttı ile mukabil.
Habil'e ters dűŐen Kabil.

Kuyunun mahsun oğlu,
Ateşe meyl etti zahir.
ArŐlan avcısı Hamza,
Gönlümün baş köŐesine dahil.

Araf'tayım gönül Araf'ta,
Yolumda ince bir çizgi var,
Doğrular hangi tarafta.
Acıtır canımı alınıma vurulan yafta.

Uğur Sarı

Aşk-ı Muamma

Aşk denilen muamma hep dert mukabilinde,
Habil'in sonu kendi, özünün Kabil'inde,

Uğur Sarı

Aşk-ı Munfasıl

Cebimde kirletilmiş bir aşkın hüviyeti
Münzevi bir yalnızlığı sarıyor yine zaman
Gözlerimin buğusuna,
Ölümün resmini çiziyor ayrılık

Aklım yine beş karış firarda
Yüreğim son bir umutla çırpınıyor
Belli ki o da senin avuçlarında

Aşkın faili meçhul diyor meczup bir amca
Mef'ul yine ben mi oluyorum bir anda?

Kadın, fütursuzca bağırıyor
"Karşılıksız sevdim seni"
Gerisi nedense dudaklarına hiç yakışmıyor
Adam, her şey olmaya hâzır ve de nâzır
Bu fasıl desene yine aşk-ı munfasıl

Derken yağmur toprağın kokusuna,
Milyon kilometre öteden karışıyor
Bir akl-ı kâni düşünüp
Bu durumda bir mantık arıyor

Bir aşk-ı cânî
Fütursuzca
Bildiğim
Güzel
Olan
Her şeyin
Celladı
Oluyor.

Uğur Sarı

Aynalar

Bütün acımı ve sancımı çıkardım kendimden,
Aynalara baktım ve korktum kalan suretimden.

Uğur Sarı

Baba

Demirden mi yüreğın
Taştan mı betondan mı
Kurduğın iki cümle
Üçüncüsü tekrardan mı
Ya uyurken sevmeydiysen
Gördüğün babandan mı
Baba ruhsuz bir heykel
Varlığı çamurdan mı
Öpmekle dudak
Sevmekle yürek aşınmaz
Seninki nasırdan mı
Ah bu kor alevi sızı
Otuz dört yaşında çocuğın
Olursa oğlu ve kızı
Bizi kim büyütecek
Hesap takvimdeki yapraktan mı
Kan akmaz damarlardan
Sebep kör bıçaktan mı
Kendime yaklaşırken
Açılır mesafeler
Bu fırtına dinmez olur
Sığındığın limandan mı
Ey tepetaklak hayat
Ey çocuk postunda adam
Ey adam postunda çocuk
Bu karmaşa babamdan mı

Uğur Sarı

Beklerken

Seni beklerken...
Hüznümü fokur fokur kaynatıp bir şiir demledim.
Saçlarını ilmek ilmek sözcüklere işledim.
Kullandığım bütün bağlaçlarda,
Nedense hep o kırılgan ve naif parmaklarını düşledim.
Bir ara gözlerine takıldım.
Bil bakalım!
Gözlerini mısraların neresine yakıştırdım?
Buğulu nefesinden kafiyeleri bir bir yapıştırdım.
Bilirsin...
Türkçe dersinden hep kalırdım.
Bu yüzden noktalama işaretlerini yine karıştırdım.
Beklerken şiir demini almış olmalı ki,
İki ince belli bardağı
Masanın bir sağına bir soluna kendimce yakıştırdım.
Biliyorum yine gelmeyeceksin
Ve bu şiir öylece acıyacak.
Olsun...
Ben kendimi beklemeye hep böyle alıştırdım.

Uğur Sarı

Ben Seni Hep Yanındayken Özledim

Ben seni hep yanındayken özledim.
Korktum bakarken gözlerine
Gözlerinin rengini hiç bilmedim.

Uzanıverse ellerim ellerine
Aramızda Kaf dağı
Sustum tutamadım kendimi
Gariptir hep kendi kendime söylendim.

Ben seni hep yanındayken özledim
Korkular biriktirdim ceplerimde
Umudum iğnenin iplik geçmez deliğinde
Yalan söylüyor gülüşlerim
Bütün ıstırap gözlerimde

Üzerimde melankolik bir elbise
Yakışsın yada yakışmasın kime ne?
Kim olduğunu bilmiyorum
Ben seni hep yanındayken özledim.

Uğur Sarı

Ben Sevdim

Mevsimlerden en çok kışı sevdim
Saflığı hatırlattığı için beyazı
Rengi beyaz olduğu için karı daha çok sevdim
Eskiden insanları severdim
Şimdi yalnız, adamları
Nedendir bilmiyorum
Hüzünlü şarkıları
Daha çok sevdim
Çiçeklerden kardeleni
Zemheride ana kucağını
Ayrılık vakti çatınca
Karanlık ve soğuk odamı daha çok sevdim
Yokluğunda beğenmediğim
Kuru ekmek ve acı soğanı
Çok, daha çok sevdim
Gurbette geride bıraktığım
Her şeyi sevdim
Bana bir kez olsun
Sevdiğini söylemeyen
Babamı bile sevdim
Gurbette gece yarısı
Sigara izmariti toplamayı sevdim
Her parasız kalışında
Ağlamayı sevdim
Kuytu bir karanlıkta
Geceleyin penceresinde sevdiğimin
Bana el sallayan hayalini sevdim
Her şeyi sevdim de
Parayı bir türlü sevemedim
Aslında beyazı hiç sevmemiştim
Çünkü beyaz diye bir şey yoktu
Ya da beyaz eskiden beyazdı
Oysa ki ben hiçbir şeyi de sevmemiştim
Sevdiğim aynada koca bir yalan
Yada karanlık odamın penceresinde ürettiğim
Anlamsız bir hayalden ibaretti

Uğur Sarı

Beni Kim Ben Neyi Sevdim

Seni en çok ben
En çok seni sevdim
Ufacıktım
Aynaya baktım
Korktum ve sandım ki
Kocaman bir devdim
Bir oyun oynadım
Oyuncağım kırıldı
Bir oyun oynadım
Hep kendimi yendim
Bir sürü düşman aradım
Gözlerim uzaklarda
Bir sürü düşman aradım
Etraf tuzaklarda
Gördüm ki
En büyük düşman bendim
Ben en çok neyi sevdim
Sustum
Mürekkep kurudu
Kalem konuştu
Gözlerimde şehir tutuştu
Katil bendim
Maktül ben
Azmettiren yine bendim
Bir ev yaptım
Kocaman bir ev
Temeli çürük
Pencereleri dev
Ve sabırla bekledim
Beni en çok sen
En çok beni sev
Derken ev yıkıldı
Dibine dinamit koyan bendim
Her hangi bir akşamda
Sokak lambasının altında
Bir idam sehпасı kurulur
Etraf çok kalabalık
Nefesler tutulur
İpe çeken ben
İpe çekilen bendim
Peki ya izleyenler
Ben
Ben
Ve sadece kendim
Ben en çok seni sevdim
Ufacıkken kocaman
Kocamanken ufacık bir devdim
Kafamı kaldırdım
Etrafa baktım
Üstüme basan bendim
Oturdum
Ağladım

Beni kim ben neyi sevdim

Uğur Sarı

Benim Aklım Ceplerimde

Damla damla bir hüznü biriktiriyorum ceplerimde.
Yüzümde hep o bilindik gülümseme...

Sen gözlerime bakıyorsun.
Benim aklım ceplerimde.

Radyoda palyaçonun şarkısını mırıldanıyor bir ses.
Bilmediğim bir şeyi denemeye yelteniyorum.
Sorma! Zaten beceremiyorum.

Kocaman bir şey boğazıma düğümleniyor.
Belli etmeden yutkunuyor,
Ve gülümsemeye devam ediyorum.

Sen anlamadığın bir dilde izliyorsun gözlerimi...
Benim aklım hep ceplerimde...

Uğur Sarı

Beynimde Çalan Siren

Sonu olmayan başa gidiyor hızlı tren
Beni hep çıldırtacak beynimde çalan siren

Uğur Sarı

Bir Ateş Düşer

Gecenin karanlığına ansızın bir ay düşer
Bendeki karanlığa sancılı bir telaş düşer
Güneşi beklerken ömrümün baharında
Toprağıma simsiyah bir kar düşer

Yusuf'un iffeti...
Eyyübün sabrı...
Ağacın kovuğunda Zekeriya'nın bahtı...
Çarmıha gerileni İsa mı sandı?
Maddenin telaşı, manayı aştı.
Irzımın ortasına bir zina düşer.
Salebe caminin kuşuydu ama
Maddeyi düşündü
Feleği şaştı.
Mecnun çölde Leylayı ararken
Ferhat, Şirince dağları aştı.
Yana yakıla aşkı sorarken
Gönlüme gizli bir sevda düşer.

Bedir kuyuları şahitse eğer
Kaz hendeği Selman
Biz Uhudu severiz
Uhud da bizi sever.
Musab'ın kefeni yetmemiş meğer
Hamza'nın yüreği küfrün elinde.
Fırlayan mızrağa bir ateş düşer.

Ey! kuyunun mahsun oğlu
Kızıl Deniz' in tam ortasından geçer
Musa'nın yolu
Firavun dert görmediyse eğer
Malik kulunu sever
Firavuna kahreder.
Mühürlenmiş kalplere
Samiriden altın bir buzağı düşer.

Bu sözleri ben değil
Söyletene bakınca
Secdeye kapanıp
Kuluna ağlamak düşer.

Uğur Sarı

Bir Ben

Ne Őairem ne ozan bir acı var sızlayan
Bir ben var bende bir ben beni bir tek anlayan

Uğur Sarı

Bir İstanbul Sabahı

Bir İstanbul sabahını bekliyorum.
Adını doğmamış bir kız çocuğuna veriyorum
Eminönü telaşlı
Martılar bile oruç tutuyor

Attığım simit parçalarını hiç biri yemiyor
Vapurların çığılı ürkütüyor
Beyazıttan Sirkeciye inen yol uzadıkça uzuyor
Cebimde bilet parası bazen oluyor
Çoğu zaman hiç olmuyor

Ayasofya mahzun mahzun bakıyor
Şultanahmet gururla karşımda dikiliyor
Üsküdar da cinayet var
Bilmediğim bu şehir beni çok korkutuyor

Bir İstanbul sabahını bekliyorum
Yüreğim telaşlı
İki turist gözüme takılıyor
İkiside benden büyük biri abi diyor
Yarım yamalak Türkçe ile
Polonya pazarını soruyor
Bilmediğim bu yerde
Bütün şehir kendimce benim oluyor

Bir İstanbul sabahını bekliyorum
Yaşım on yedi belkide on sekiz
Kendimce hiç bir şeyden korkum yok
Ceplerimi karıştırıyorum
Biraz bozukluk
Başka da param yok

Haliç'te burnumu tıkıyorum
Eyüp gülümsüyor
Ayvansarayda bir mezara el sallıyorum
Biliyorum Fazıl beyin oğlu orada yatıyor
Esenler'de bir çocuk,
Kafama boncuk tabancasını doğrultuyor
Çaktırmasamda
Biliyorum
Ufacık yüreğim çok korkuyor

Yaşım otuz beşe geliyor
Hasret bir türlü dinmiyor
Ben hala İstanbul sabahını bekliyorum
Adını doğmamış bir kız çocuğuna veriyorum.

Uğur Sarı

Bir Mahkeme Kurulur

Varlığının sırrını görmeyince gözlerim
Kalplere tesir etmez söylenince sözlerim

Haset riya ve kibir yürekteki hastalık
Uçurumun dibinde celladına sevdalık

Yazar iken derdimi kalemimden kan damlar
Kapattım muslukları yüreğimde kan ağlar

Tersine dönmüş dünya düzeltemez terazi
Herkes doğruymuş meğer söylenenler farazi

Güldüğüme bakmayın yüzümdeki maskedir
Derdim yeni zannınca derdim benden eskidir

Varlığın sebebini unuttukça unuttuk
Kendimizi böyle hep uyuttukça uyuttuk

Bir doğum bekliyorduk bu doğumun sancısı
Bir gençlik ölüyor vah nerde bunun acısı

Etraf çok kalabalık ben kendim ve benimle
Hesapları bırak sen hesap kendi kendinle

Ağızdan çıkan sözler hedefine varınca
Bazen susmak güzeldir konuşmak kararınca

Bir yardım bekler insan ateşler yakılınca
Cennet ne kadar güzel cehennemse sakınca

Bu sözleri ben değil söyletene bakınca
İki damla yaş akar kalemler kırılınca

Uğur Sarı

Bir Şey Var

Bir şey var dilimin ucunda
Sanki biliyorum
Var bir şey var dilimin ucunda
Ama söyleyemiyorum
Sara nöbetlerim tutuyor
Kuduruyorum, ölüyorum
Ve haykırıyorum
Seni seviyorum
Hayır hayır
Ama bu değil
Başka bir şey var dilimin ucunda
Çok yabancı değil
Çok uzak değil
Hani birazda aşinalık var
Biliyorum
Bir şey var dilimin ucunda
Sözlüğe bakıyorum
Karıştırıyorum karıştırıyorum
Bulamıyorum, çıldırıyorum
Kafamı taşlara vuruyorum
Hayır hayır
Bu benim suçum değil
Bu senin de suçun değil biliyorum
Bir şey var bir yerlerde
Biraz kopuk
Biraz anlamsız
Belki saçma sapan
Her bakışımda yıldırımlara çarpılmış

Âdi bir herifi andırıyor
Ama korkmuyorum
Bir daha bir daha bakıyorum
Sanki bin defa ölüyorum
Bir şey var dilimin ucunda
Adını koyamıyorum
Belki ifade edemiyorum
Belki heceler çok basit
Belki cümleler çok yalın
Belki de bilmediğimiz
Ya da bir araya getiremediğimiz
Sözcükler
Elimden tut korkuyorum
Hayır hayır
Dokunma! ! !
Bir gören olur
Bari sen söyle ne olur
Bir şey var dilimin ucunda
Bir şey var
Biliyorum
Bir yerlerde

Bilmediğimiz
Söküp atamadığımız
En âdi
En alçak
En çelişkili
Hayır hayır
En gururlu edasıyla
Bir şey var bir yerlerde
Şizofren gecelerimde

Hatırlayamadığım
Sen yani ikinci tarafım
Yani anlam veremediğim
Hani şekerle tuzu karıştırıp
Yemek gibi
Hani ağlarken
Gülmek gibi
Hani vururken
Okşamak gibi
Ateşin içinde
Üşümek gibi
Anlamsız bir şey var
Bir yerlerde
Bir şey var dilimin ucunda
Bir şey
Sanki aşk gibi
Sanki düşünce gibi
Sanki sevdâ gibi
Biraz nefret
Biraz tiksinti gibi
Hayır hayır
Bilmiyorum
Anlamıyorum
Lisan yalın kalıyor
Adını koyamıyorum
Ama biliyorum
Bir şey var dilimin ucunda
Bir şey var
Bir şey

Uğur Sarı

Bir Őir Demledim

Bir Őir demledim sana
İki ince belli bardak koydum masaya.
Bir yudum aldım ve yutkundum
Öylece geçtim karşıya.

Şehrin ışıkları sızıyor yavaş yavaş karanlığa
Soruyorum kendi kendime
Daha çok mudur aydınlığa?

Karıncalar raks ediyor beynimde
Saniyeler birer birer vuruyor
Etraf çok kalabalık
Ben kendim ve benimle

Ansızın hiç görmediğim gözlerin geliyor aklıma
Çırlıçiplak bir küfür sallıyorum kalabalığa
Yüzüm kızarıyor
Öylece uzanıyorum çaydanlığa.

Beklerken Őir demini almış olmalı
Hadi bekletme
Geleceksen gel artık
Öyle acımadan bir bardak daha koymalı.

Uğur Sarı

Bir Varmış

Karlar ülkesinde hüzün var
Bak buzlar çözüldü çözecek
Deli kaymakam gidiyor
İçimde mensur bir telaş var

Ben sen biz ikimiz ve onlar
Ah bu gölgeler ve kalabalıklar
Bahçede simsiyah papatyalar
Zamansız yaklaşan bir bahar var

Kadim yalnızlık ve dinmeyen keder
Biraz melankoli ve ikinci senfoni
Cebimde dünden kalma iki küp şeker
Masada boş kalmış iki bardak var

Kelimeler dizilmiş saçma şiirler
Benliğim annemin dinmez sancısı
Varlığım yokların karın ağrısı
Sessizce yaklaşan bir haber var

Şeytanlar şeytanca şeytan taşıyor
İlhamın perisi küfrün elinde
Beynimde raks ediyor iki çingene
Buz dağına çarpan bir gemi var

Kafiyeler öylece kör olmuş sahi
Redifler siyah ve koyuca mavi
Noktayı buraya koyarken dahi
Kalbimde sönmeyen bir ateş var

Uğur Sarı

Birde Kendimi

Öyle hep mısralarda anlattım ben derdimi,
Kağıda ve kaleme terk ettim hep kendimi.

Uğur Sarı

Birde Yasemen

Östrojen takıntılarda
Yorgun düştü sevdalar
Yarım bardak suda
Yarım aspirin vari eridi umutlar
Aslında bu kadar sahte değildi
Sevda üstüne kurgular
Eskide zula mekanlarda
Yanaklardan alınan hijyenik öpücükler
şimdi protez dudaklarda
şahte gülücükler
Tozlu raflarda kaldı sevdalar
Tozlu raflarda kaldı Mecnunlar Leylalar
şimdi ise
Bir ben bir de YASEMEN

Uğur Sarı

Bu Şehir

Hazan mevsimi olanca karmaşası ile,
Karmakarışık ruhuma karışıyor...
Huzur denilen elbise,
Üzerime hep bir beden büyük geliyor?
Geçti zannettiğim hiçbir şey aslında bir türlü geçmiyor.

Derken rüzgar olanca acımasızlığı ile şiddetini artırıyor.
Küllenmiş olan bu ateş cayır cayır yanıyor.
Kaçınca kurtulduğumu zannettiğim bu şehir...
Gözümde kocaman oluyor.
Aynadaki suret baktıkça küçülüyor.
Ruhum bu cendere de ezildikçe eziliyor.

Takvim hızla geri sarmaya başlıyor sonra...
Unutmak istediğim bu film defalarca başa sarıyor.
Gözümü kapatıyorum oysa...
Beynim, ruhum ve sağır edici bu ses,
Hiç bir şeye izin vermiyor.

Uğur Sarı

Burada Ölmek Var

Burada gece olur
Ama bir karanlık çöker üstüme
Burada hayınlık
Burada intikam
Burada intihar
Burada küfürler bağlaç olur
Anlamsız cümlelere
Burada sözcükler prangalı
Kalpler yama üstüne yamalı
Gönüllerde haç var
Hem de çifte gamalı
Burada sevmek parayla
Burada hayınlık sırayla
Diller sus pus olur
Gönüller taş olur
Burada türküler küfür makamında
Yıldızlar sönük
Burada güneşi çamurla sıvamışlar
Hakikati dar ağacına asmışlar
Burada bütün yalanlar baş tacı
Burada lokmalar daha bir acı
Anne bari sen söyle
Kim doğru kim yalancı
Anne ben buradayım
Sen yoksun ya
Ben yine buradayım
Belki şimdi

Belki yarın
Belki seneye
Bil ki ben de mutlaka oradayım
Anne burada ölmek var
Dualarda sevgiliye dönmek var
Burada yaprak ölür
Ağaç ölür
Kuş ölür
Oğul, oğul, oğul
Oğul ölür

Uğur Sarı

Can Kırıkları

Can kırıkları batar canı kırık canıma,
Kanın tesadüf etmiş olmamalı kanıma.

Uğur Sarı

Çayın Diyeti

Çayın da şekeri kaçtı ya şimdi
Tam demimi almak üzereyken hayat
Söylesene kapağı açan el kimdi?

Umudun son kalesi sabrın elinde
Son bir cümle belkide son kez dilimde
Duymadan susturup kaçan el kimdi?

Sesine huzur kaçmış kırgın adamın
Tenin de esmerlik sevdaya mı yanıkmiş?
Pişmeden ateşe atıp, yakan el kimdi?

Sokaklar sokaklar ah bu arka sokaklar
Şehrime uzaktan bakınca parıltılı ışıklar
Karşılıksız sevdim deyip kaçan el kimdi?

Masaya iki çay koydum sevdiğin gibi
İkiside şekersiz ve açık bildiğin gibi
Aşkın zehrini tadınca kaçan el kimdi?

Çayın da şifresi oldu ya sonunda
Diyeti ödendi yolcu yolunda
Yoluma dikenleri seren el kimdi?

Uğur Sarı

Çığlık

Sessiz ve sedasız gidesim var bu diyardan
İçimde bir sızı benden geriye kalandan

Üç günlük dünya imiş haber ver anlayandan
Bir ev yaptım kapısı yok gerisi yalandan

Dayan kalbim diyor şair sen ne dersin annem
Aşk beni kül eylese umrumda mı elalem

Ağlayan gözler değil yürek olsa ne çare
Dünyayı yaksam öyle özüm yine biçare

Bir buçuk metre kefen payımıza biçilen
Ondördüne gelince yolumuz var seçilen

Nefaset ve siyaset önümüze dikilen
Bir yol var orda uzun iplik gibi sökülen

Bir nokta koysam artık içimdeki sızıya
Kalem neylesin böyle bu bendeki yazıya

Var olmak nefes almak sen hep böyle oyalan
Bir çığlık var İçimde gördüğüm her şey yalan

Uğur Sarı

Çıkılmaz Sokak

Ben çıkılmaz sokağın on yedilik şairi.
Sen sahip olduğum hüznün bütün sahibi.
Gözlerim takılır kapalı perdelere
Umudum azalır en umulmadık yerde

Çıkılmaz sokağın son kapısındaki derde
Đeva bulunur mu aklına estiğinde
Aylardan zemheri soğuk geçmez bedene
Nerde diye sorma hep bıraktığın yerde

Uğur Sarı

Çırlçıplak Yalanlar

Sabahın maskesini yüzümüze takanlar
Gece olunca görmez çırlçıplak yalanlar

Uğur Sarı

Çizgiler

Ah bu çizgiler...
Yüzümde ki çizgiler...
Yolumda ki çizgiler...
Aramızda ki çizgiler...
İyi adamlar çizgilere basmadan nereye gittiler?
Yazıkçı amca da gitti.
Ekmek üstü salçaya ram olduğumuz zamanlar da,
Takvim yaprağından hızlı bir şekilde kopup gitti.
Sonra saltanat zannettiğimiz esareti doldurdular avuçlarımıza.
Ve bu mahkumiyet,
Öyle uzun sürecektir bir yokluğa gebe kaldı ki...
İlk defa bir doğumdan böylesine korkar oldum.
Gittiler...
Bütün iyi bildiğim her şey ve herkes,
Kaçar gibi gittiler.
Şimdi elimde kalan sadece yüzümde ki çizgiler.

Uğur Sarı

Deli

Uykum firar eder
Fütursuzca geceye
Yalın ayak kovalasam
Adım çıkar deliye

Çamurdan adamlar
Buzdan kalıpta
Çamurlaşmış adamlar
Dört bir yanımda

Ar damarı çatlamış
Kaynak tutmuyor
Namus bacak arası
Bakkal amca satmıyor

Uğur Sarı

Deprem

Şehrin bütün lağıını akıyor pencereden,
Bir deprem yaklaşıyor karanlık ülkesinden.

Uğur Sarı

Dirim

Kumdan saat önümde fütursuzca işliyor,
Dirim bir satır şiir yazılmayı bekliyor.

Uğur Sarı

Donkişot

İçimde dalga dalga bir öfke birikiyor.
Kavgamla kavga ediyorum kendimce.
Gücüm yetmiyor.
Etrafta bir sürü yel değirmeni...
Soruyorum kendime.
Sahi! Donkişot muyum ne?
Dinlerken derdimi, parktaki son bankta oturan yaşlı amca...
Karamsar olduğumu söylüyor zannınca.
Kimse, kimsenin ne hissettiğini bilmiyor.
Tam bu kez oldu diyorum kendimce...
Dedim ya!
Film hep başa sarıyor...

Uğur Sarı

Düşman

Düşman hep içimizde, sen uzakta arama!
Öylece tuz basarlar, şu kapanmaz yarama.

Uğur Sarı

Düzene Direnen Adam

Etrafı çepeçevre sarıyor
Bülbül görünümlü akbabalar.
Ölüm kokuyor...
Ölüm koklanıyor...
Dirim bekliyor...
Dirim direniyor...

Ne kadar kolay söyleniyor...
Boş ver düzen böyle deniyor.

Zamanla beynimi kemiren,
Beynimi yeyip bitiren bir şüphe başlıyor.
Sabır ismini verdiği adamın ağızına hiç yakışmıyor.

Düzen bütün oklarını,
Düzene direnen adama çeviriyor.
Cennet zamanla,
Annelerin ayaklarının altından kayıp gidiyor.
Eğriler dümdüz bir kalemle,
Gözümüze nasılda dümdüz sokuluyor.
Doğrular cam bir fanusun ardında,
Ne kadar boynu bükük görünüyor.
Her şey sinsî ve planlı bir şekilde
Tersine çevriliyor...

Uğur Sarı

Ecek Acak

Kar yağınca dünyanın pisliği kapanacak
Fareler ve insanlar ölümden ayrılacak

Bir mana var ruhumda gördüğümde manidar
Görmediğim alemde yerimiz de çok mu dar

Bir öpücük kondursam yaşanmamış boşluğa
Yanlışları çıkarıp sarılsam çocukluğa

Bu masalın sonunda prenses uyanacak
Ben yedinci cüceyim hangimiz asılacak

Üç maymun ve bir kedi ben hayali kahraman
Kim kime ne söyledi halimizde pek yaman

Bir delinin beyninde uçuruma yolculuk
Yönünü öğrenmeden böyle kime kulculuk

Bu bende ki meşk değil ahlak zabiti amca
Zannetme ısınırın ateşler yakılınca

Kuluçkada yumurtam civciv çıktı çıkacak
Bir doğum bekliyorduk çocuk ölü doğacak

Fanusumda bir dünya zannetme ki falcıyım
Doğruyu ipe serdim kocaman yalancıyım

Ecek acak ve nacak kalemler kırılacak
İnsan yanarken ancak söyle kim ısınacak.

Uğur Sarı

Efkarım

Gök bütün hüznünü indiriyor üstüme,
Efkarım sırlıslık oluyor kime ne?

Uğur Sarı

Ellerin... Çocuk

Ellerin çocuk, minicik ellerin...
Yüreğim avuçlarında çırpınır.
Dünyamı, üzerinde taşır ellerin.

Sen büyüyorsun çocuk,
Sahi beni kim büyütecek.
Kıymık batsa yüreğine,
Ölmem için yetecek.

Ellerin çocuk, minicik ellerin
Bütün yaralar an gibi taze..
İçimde dinmeyen bir savaş var.
Sarar mı yaralarımı minicik ellerin?

Korkularım birikiyor çocuk,
Sağanak sağanak birikiyor...
Gülüşlerim ürkek ve kırılğan.
Tenimdeki esmerlik gün karası...
Pişmeden yandık çocuk,
Kapanır mı yürek yarası?

Ellerin çocuk, tombul parmaklı minicik ellerin...
Sarıp sarmalasa her şeyi,
Kabuslarım bir an da biter mi?
Uzansam koynuna çocuk,
Üzerime baba kokusu siner mi?

Çocuk olmadan, baban olduk çocuk...
Takvimde yaşanmadan kopartılan sayfalar,
Üzerimde sobaya yapışmış naylon bir gocuk,
Bari sen cevap ver...!
Sen mi yoksa ben miyim çocuk?

Uğur Sarı

Ey Nefsim

Kibrim ve de gururum benimle mi ölecek
Söylesene ey nefsim hangimiz gömülecek

Uğur Sarı

Gece

Gün, bütün acımasızlığı ile geceye batıyor yine.
Gece bütün iyi bildiğim her şeyi esir alıyor.
Etrafı saran karanlık,
Ruhumu gözden kaçırmıyor.

Küllenmiş bir sızı,
Hafif bir esinti ile alev alev yanıyor.
Yaşamaya yetecek kadar biriktirdiğim nefes,
Dudaklarımın ardında saklanıyor.
Üflüyorum üflüyorum geçmiyor.
Sanki her şey biraz daha alev alıyor.

Gece cayır cayır yanıyor.
Gariptir, ben yavaş yavaş eriyorum.

Uğur Sarı

Gece Ve Ben

Şehir olanca nefaset 'i ile,
Geceyi ciğerlerine çekiyor.
Ve gece bütün adaleti,
Ve bütün acımasızlığı ile beni içine çekiyor.
Derken gecenin,
Şehrin ve ruhumun aktığı lağım birleşiyor.
İyi ve güzel olan her şey firar ediyor.
Bir ara yağmurun sesi geliyor kulaklarıma.
Yağmur benim,
Şehrin ve gecenin pisliğini temizlemiyor.
Gece şehri kuşatmaya devam ediyor.
Derken ürpertici bir ses duyuluyor.
Zannımca gök gürlüyor...
Ve gök eteğindeki taşları gecenin,
Şehrin ve benim üstüme döküyor.
Gece ilerlerken bütün cesaretim kırılıyor.
Korkmaya başlıyorum sonra.
Gecedен...
Şehirden...
Ve de en çok, kendimden.

Uğur Sarı

Geceler

Uykunun katline de hüküm veren geceler
Tesbihin tanesinde dilin kimi heceler

Uğur Sarı

Geçmiş

Geçmiş gölge gibisin önümde ve ardımda
Kurtulmak yok mu senden düşman oldun yakamda

Uçurumun dibinden ben atlarım atlarsın
Ateşi yakan yakmış söyle neden yanarsın

Soru soru içinde cevapsız soru bana
Her şeyi tamir ettim yama üstüne yama

Nefes nefese hayat benden hızlı koşarsın
Kaçtığımı zannettim neden hep yakalarsın

Gece başka olurum gündüz ise bambaşka
Düşününce geçmişi inanmıyorum aşka

İyi kötü ve çirkin içimde ki çelişki
Öldürürüm hepsini bu ne biçim ilişki

Bir makas iğne iplik üstümdeki elbise
Hepsi bana dar gelir amaç seni giymekse

Bir bomba attım sana bir kurşun sıktım bana
Öldürdüm kendimi de bir şey olmadı sana

Beynimde garip humma şu geçmişin sancısı
Hangi merhem çaredir geçmez bunun acısı

Ben seninle ey geçmiş yaşamayı öğrensem
Az müsaade etsen yine de ben dirensem

Uğur Sarı

Geçmiş Diye Bir Şey

Geçmiş diye bir şey var hiçbir zaman geçmeyen
Yürekte bin bir sızı ömür boyu dinmeyen

Uğur Sarı

Geçmiş Geçmemiş

Buram buram şiir iniyor yine geceye
Harfler uçuşuyor bir şey oldu heceye
Ben sussam hep sen konuşsan
Korkarız ikimizde ben konuşursam

Uykularım yarım yamalak
Düşlerim darma dağınık
Toparlayamazsın etrafı
Her şey öylece karmaşık

Yüzümde yorgun bir gülümseme
Bütün ıstırap birikiyor ceplerimde
Sakin bakma gözlerime
Yüreğim çırpınıyor ellerimde

Nefes almak o kadar mı zor
Yutkunuyorum her seferinde
Üflüyorum üflüyorum sönmüyor
Yüreğimde öylece yanan kor

Düşümde beyaz bir ata biniyorum
Dolu dizgin ve pervasızca koşuyor
Anladım ki ne kadar hızlı koşsa
Geçmişten bir an bile kaçılmıyor

Uğur Sarı

Gel

Yüreğimde ki ayrık otlarını bir bir ayıkladım.
Artık gel!

Bak! bahçede sarmaşıklar ölüm uykusundan uyanıyor.
Kayısı ağaçları çiçek açtı açacak...
Çağlaya durmadan gel...!

Kedimize süt vermeyi unuyorum sık sık.
Bak yasemenler yasta, begonyolar ölmeden gel!
Sen aklıma geldiğin her vakit bir zehir zıkkımlanıyorsun.
Gece kalkıp ölümüne öksürüyorum.
Paket bitmeden gel.

Saçlarım karmakarışık,
Sırf bu yüzden aynaya küstüm bakamıyorum.
Üstümde solgun ve buruşuk melankolik bir elbise.
Tamam biliyorum, yakışmıyor.
Ama neyleyim...
Başka bir şey giyemiyorum.

Seni beklerken bir bir koparıyorum takvim yapraklarını...
Takvim yaprakları bitmeden gel...
Ölüm geliyor aklıma ve her gece giriyor koynuma.
Aldığım nefes tükenmeden gel.

Uğur Sarı

Geldim Huzuruna

En güzel elbisemi giydim ve geldim huzuruna.
Biliyorum sen herkes gibi bakmazsın kusuruma.
Bilmeyenler bizi başkasına aşık sanıyorlar.
Bizimkisi vuslat-ı aşk yarama tuz basıyorlar.

On dört asır evvel gönderdiğin mektubu okudum.
Okudukça kayboldum kayboldukça kendimi buldum.
Ben şana aşık oldum görmeden aşk mı var diyorlar.
Baktığım her yerde sen varsın neden hiç görmüyorlar.

Uğur Sarı

Geleceksin Gelmelisin

Bekliyorum
Biliyorum
Geleceksin
Gelmelisin
Gelsen de ağladığımı bilmeyeceksin
Kalkmak geliyor içimden
Zamk gibi yapıştığım iskemleden
Ama biliyorum
Geleceksin
Gelmelisin

Beklerken yağmur yağıyor
Zamansız bir fırtına geçiyor üzerimden
Çok üşüyorum ama titrediğimi belli etmiyorum
Beklerken
Son trende geçiyor istasyondan
Belli belirsiz karartılar görüyorum
Her kapı gıcirtısında sen geldin sanıyor
Kapiya koşuyorum

Beklerken umudumu yitirmiyor
Gelecek diyorum
Gelmeli diyorum
Derken paketteki som ıslak sigaramı çıkarıyor
Yakmaya çalışıyorum morarmış ellerimle
Zangır zangır titriyor ellerim
Ama belli etmiyorum
Derken bir ben kalıyorum
Kalabalıklar içinde yalnız bir ben
Artık utanmıyor
Kafamı kaldırıyor
Ve hüngür hüngür ağlıyorum

Kim olduğunu bilmiyorum ama
Geleceksin
Gelmelisin

Uğur Sarı

Giderken

Giderken el salladım ardından...
Avuç avuç su döktüm gözlerimde ki yangına.
Acıma tuz bastım.
Acımı sardım sigara kağıdına...
Giderken...
Sözlüğe baktım.
Acımı hangi sözcükler ifade eder diye.
Sahi Mayıs'ta üşür mü insan?
Giderken...
Çok kızdım seni götüren otobüse.
Giderken...
Adam dünyanın bütün yükünü vurur mu sevdiğine?
Dur! Kızma hemen öyle.
Giderken...
Bu kez ağlamadım gözlerinde.
Gözlerin hep bildiğim yerde...
Gözlerin öyle baktığım her yerde.
Giderken...
Yarım kaldı her yanım.
Şehir...
Ah bu şehir...
Giderken öyle öksüz kaldı bu şehir.

Uğur Sarı

Gönül

Bakan gözle baktı gözler gören gözle göremedi
Gören gözle gördü gönül lisanına eremedi

Uğur Sarı

Gözlerin

Gözlerin yüreğimi sıkıştıran cendere
Gözlerin hakikate açılan bir pencere

Siyah ve beyaz inci bütün renkler anlamsız
Vur hançeri bağrıma sensiz hayat manasız

Gözlerin kara elmas bir madenden ne çıkar
Bakma başka gözlere gözlerin bana mezar

Bir ses duyulur ince aşk kurşun aşkı öldür
Korkmuyorum ölümden gel de beni süründür

Bu adam güzel olur gözlerini görünce
Ferhat raflarda kalır yürek seni sevince

Namluda on dört kurşun on dördüne gelince
Hepsi bana sıkılır başkasını sevince

On yedisinde çocuk sevmeyi kim öğretmiş
Yaşam elde dururken ölüm kime direktmiş

Boş ver söylenenleri gözlerin kimlere denk
Bakabilseydim eğer söyler-idim hangi renk

Kapat sen gözlerini gözlerin yasak elma
Cennetten kovulursun dur sakın ha koparma

Uğur Sarı

Güneş Pencereme İstanbul'dan Doğar

Güneş pencereme İstanbul'dan doğar
Eminönü'nde balık ekmek
Üsküdar'da çay ve simit
Boğazın müdavimi martılar
Yüreğimde tatlı bir telaş başlar

Güneş pencereme İstanbul'dan doğar
Gözlerimden utangaç iki damla yaş akar
Aksaray, Beyoğlu, Laleli ve Adalar
İstanbul' un annesi Kadıköy'de
Moda'da kırık ve dökük bir hikaye başlar

Güneş pencereme İstanbul'dan doğar
Haliç'te keyifle bir başka batar
Beyazıtta polisler ve de mahsun yürekler
Ömrümün en güzel istikameti, Sirkeci de biter
İstanbul evimize gelir, bahar yeniden başlar.

Güneş pencereme İstanbul'dan doğar
Gülhane, Yerebatan ve Ayasofya
İnsandaki doyumsuzluk hat safhada
Bunca betona bir tek minareler direnir.
İstanbul evimize gelir, huzur getirir

Uğur Sarı

İçim

Döksem içim içine hemde nasıl taşarsın
Yaşıyorum öylece bilsen nasıl şaşarsın.

Uğur Sarı

İçin İçin İçim

İçimi sızlatır
İçine bakıp ta
İçimde gördüklerim
İçime gömdüklerim

İçim dışım bir dedi
Göbekli zengin bir adam
Yüzünde boyalı bir maske
İçinde bin bir adam

Uğur Sarı

İki Damla Yaş

Gözlerimden akıverse,
Bütün mahpusluğa inat,
Firari iki damla yaş.
Ne pas kalır yüreğimde,
Ne de acemi ve yılgın o telaş...

Uğur Sarı

İncinir Yüreğim

İncinir yüreğim
Bastığım toprak incinir
Bir sabah yelinde bir akşam ayazında
Belli belirsiz gördüğüm her karartı da
Kimsenin kulak vermediği çığlıklarım boğulur
Yüreğimin kuş konmaz tellerine bir sapan doğrulur
Aynadaki suret görünmez bir adam olur
Hüznümün rengi beyaz bir kağıda yazılmış bembeyaz bir yazı olur
İncinir yüreğim
Hoyratça savurduğun her adım kırık bir mağlubiyete gebe
Hiç büyümeyecek yüreğim bu oyunda her daim ebe
İnsan en çok bilmediğinden korkar
Bildiğini zannettiği bir bilinmeze de aşık olur
Derken büyü bozulur
Kafiyeler kaybolur
İncinir yüreğim
Sebepsizce incinir

Uğur Sarı

İstanbul Ağlıyor

İstanbul damla damla birikiyor kederimin üstüne
Hıçkırıklar düğümlenir gözlerimde
Cayır cayır yanıyor bütün şehir
Ben susuyorum
İstanbul ağlıyor

Bir martı resmediyorum buğulu pencereme
Mevsim hazan yada kış kime ne
Ölüm şarkısını fısıldıyor
Kırgın bir melodi ile
Ben dudaklarımı ısırıyorum
İstanbul ağlıyor kederime

Cızırtılı kırkbeşlik bir plak gibi ruhum
Durmadan başa sarıyor
Her şeyin bittiği yerde
Yüregim acıyor
Üflüyorum üflüyorum geçmiyor
Ben sabrediyorum kederime
İstanbul ağlıyor kederime

Uğur Sarı

İstanbul'un Kokusu

Bir kuşluk vakti öyle İstanbul'un kokusu
Cennetten müjde sanki sardı bütün ruhumu

Öylece dursan karşıma anlatsam hep derdimi
Dünyaya yeter kızım versem bütün sevgimi

Tam ondört asır evvel fethin Nebi müjdesi
Bir bakışın öldürür dünyaların gözdesi

Sen kapat gözlerini güneş öyle kıskanır
Dünyalar benim olsa yokluğun telaşlanır

Boğazdaki martılar etrafında raks eder
Varlığında huzur var ne gam kaldı ne keder

Ay gökte değil sanki minicik avucunda
Hangi fırça resmeder mucize hamurunda

Yıldızlar kıskanıyor gözlerinde ışığı
Dünya bir daha görmez baban gibi aşığı

İstanbul'un kokusu unutturur telaşı
Ruhuma huzur verir kara gözleri, kaşı

Bu bendeki aşk kızım tek hecede tükenmez
Dünya mürekkep olsa sana yazdığım bitmez

Uğur Sarı

Kalp

Herkesin kalbi yüzüdeymiş meğer,
Gücün yetiyorsa silsene beşer.

Uğur Sarı

Karanlığa

Hiç duyulmamış,
Hiç yazılmamış sözcükler ile,
Yazmak istiyorum sana.
Karanlığa bir ip atıyorum.
Ve bekliyorum...
Acaba karanlık çeker mi beni karanlığa?
Bakir bir acı ile sızlıyor tepeden tırnağa her yanım.
Gündüz başka oluyorum.
Benim sevdam karanlığa.
En sevdiğim elbisemi kuşanıyorum.
Saymadım...
Bilmiyorum..
Belkide milyon defa koşuyorum sendeki karanlığa.
Saatin pimini çekiyorum,
Zaman dursun diye...
Galiba hep kendimi kandırıyorum.
Garip bir hezeyan ile,
Seni arıyorum bomboş sokaklarda.
Tam buldum sanıyorum...
Derken güneş doğuyor,
Ben hep kızıyorum karanlığa...

Uğur Sarı

Karanlık Koridor

Karanlık bir koridorda yüreğim.
Korku ile ürpermekte...
Labirent, labirent bir yol var uzanan.
Sonunda titrek ve cılız bir ışık hüzmesi..

Uğur Sarı

Keder

Gönlümde dünyalık bir sürü gam ve de keder,
Toplasam hepsini ve satsam kaç para eder?

Uğur Sarı

Kibrit Alevinde

Bir kahvehanedeyim
Kuytu ve soğuk
Yüreğimde hırıltılı bir ses
Ve biraz da boğuk
Önümde zengin bir iftariyelik
Bir paket sigara
Beklemiş bir bardak çay
Ve biraz da peynir
Sana naz makamında
Şiirler biriktiriyorum
Radyoda kederli şarkılar
Ve ağlıyorum
Dört duvar hücum ediyor üzerime
Sanki dizlerim felçli
Sanki eziliyor
Sanki kaçamıyorum
Sen olmasan da
Sen bilmesen de
Hani sen bu hakkı vermesen de
Belki de ilk defa
Sevmek hakkımı kullanıyorum
Derken bir kibrit yakıyorum
Hani biraz soğuğa
Hani birazda umuda
Yaktığım kibritle ısınmıyor ellerim
Umutlar biraz daha devrik
Hayaller biraz daha yenik
Derken kalem de düşüyor ellerimden
Zaten kibritte söndü yani

Uğur Sarı

Kimse

Ben hep şiir okusam senin sahnende
Sen bıkmadan hep beni dinlesen
Ben kaybolsam ansızın gözlerinde
Kimse aramasa...
Kimse sormasa...

Yazdığım bütün şiirler hep sana
Nerede olduğumun ne anlamı var.
Öyle herhangi bir yerde çıksan karşıma
Zaman dursa...
Saniyeler ölse...

Kelimeler düğümlenir gözlerimde
Baktığım her yerde suretin var
Bir tek mana var sözlerimde
Kimse duymasa...
Kimse anlamasa...

Bu şehri sensiz hiç sevmiyorum
Belki bir gün gelirsin diye
Pencerenin önünde hep bekliyorum
Kimse görmese...
Kimse bilmese...

Sahi ölümden korkar mı insan?
Yaşayan onca ölü varken
Kalemimden öylece damlıyor kan.
Kimse silmese...
Kimse.....?

Uğur Sarı

Kirli Adamlar

İyi olacak,
Her şey daha iyi olacak diyorum...
Her gün bu umutla bastırıyorum başımı yastığa.
Her gün bu umutla saklanıyorum yorganın altına.

Güneş panjurun yarıklarından sızarken boşluğa,
Her gün bu umutla uyanıyorum hayata.
Her şeyi acımasızca kokuşturanlar,
Bütün bileti düşünmeden kesiyor zamana.
Sahi zaman dediğin,
Zamane dediğin,
Bu filmde belkide en suçu olmayan muamma...

Hepimiz çok iyiyiz...
Hepimiz çok doğruyuz...
Hepimizin ağzında bir sakız...
Çiğneyip çiğneyip tükürüyoruz hayata ve de dünyaya.

Kirlenmek güzeldir diyor,
Ekrandaki süslü abla.
Bu kadar kirli adamı makinaya
Atıp temizlemek mümkün mü pekala?

Uğur Sarı

Klavye Müslümanı

Klavyenin başında ne de güzel insanız
Mevzu para olunca kuruşluk müslümanız

Uğur Sarı

Küçük Kıyamet

Anlatılır sizlere ötelere son durum
Arkanızda cellat var önünüzde uçurum

Son durak yaklaşıyor bu size son oturum
Gözlerinizde perde var kalbinizde kurum

Bir hesap bir kalem bir defter büyük alamet
Bak hızla yaklaşıyor size küçük kıyamet

Çıkartın maskeleri ifadeler plastik
Sözcükler dansöz olmuş ifadeler elastik

Etek boyu bir karış gel biraz sende alış
Bilmiyorum belki sen belki de takvim yanlış

Ellerin ve ellerin dokuzda haram lokma
Ve geride bir parmak sonrasını hiç sorma

Arslanı kedilere boğduran kara azap
Hesabı sorulacak doğruya kıyan kasap

İyi bak insan oğlu sağına ve soluna
Defterler dağıtılır herkes kendi yoluna

Bir terazi var orda hesabı kıldan ince
Eyvah ne yaptım deme tartılanı görünce

Orada inkar yoktur kurulacak ekranlar
Görüntüden kaçış yok utanacak insanlar

Her gün aldığın nefes sana büyük işaret
Zor olanı başarma kainata dikkat et

Bu son sözümdür sana ciğerim yana yana
Bir meczup şiir yazar payını anlayana

Uğur Sarı

Külkedisi

Saat on iki
Büyü bozuldu
Aşkımlı kirli ağızlara söz oldu
Yine yoksun
Yine uykusuz
Yine çaresiz

Penceremde güneşin doğuşu
Ben geceye mahkum
Gece bana inat
Gözlerim hayaline hapsoldü.

Uğur Sarı

Mensur Bir Sızı

Yörende, dolu dizgin at koşturuyor yalnızlık...
Karanlık en koyu kıvamı ile iniyor geceye,
Saniyelerin omzuna, bütün yükünü pervasızca indiriyor yine zaman,
Adam, hiç bitmeyecek bir bekleyişi çekiyor sineye.

Bıçağın sırtında, Ezgin bir adam var yokluğundan habersiz...
Kadın nefes aldığını fark ediyor, varlığına müptala.
Çekimser bir aşk, hedefi tam ortasından vuruyor zamansız,
Kaçamak bir öpücük sırasını bekliyor, birazda kararsız.

Kafiyeler havada uçuşuyor, bitişik bir nizam ile...
Adam, bekleyiş bitene kadar nefesini tutmaya hazır.
Karanlık biraz daha koyuluyor...
Gariptir en koyu kıvamını kimse görmüyor!

Ölüm ile dirim arasında bir savaş var.
Bütün silahlar çekilmiş, lakin orantısız.
Adam toz duman olmuş meydanda âma,
Kadın bir türkü tutturuyor, lâl olmuş dilinde.
Mensur bir sızı zamansız bir aşkı vuruyor,
Kalbinin tam ortasında.

Uğur Sarı

Mesela Kelimeler Vardır

Mesela kelimeler vardır...
Bir araya gelmeden hiçbir anlam ifade etmezler.
Gayri resmi bir dizilişle hizaya geçerler.
Bütün bildiğin anlamlı şeyler bir anda anlamsız kalırlar

Mesela kelimeler vardır...
İçin için kan kusarlar.
Aslında bütün derdin, derdini anlatabilmektir.
Ya da تنها bir apartman boşluğunda,
Hijyenik bir öpücük, kendince yaşamaktır.

Mesela kelimeler vardır...
Bildiğin ve bilmediğin bütün dillerde anlamları hep aynıdır.
Yazıldığı gibi okunurlar.
Okuduğunu anlamak kolaydır.

Mesela kelimeler vardır...
Temmuz'da üşütürler insanı,
Şubat'ın ayazında bağrını açtırır.
Düşünmek istemediğin şey ölüme biraz daha yaklaşmaktır.

Mesela kelimeler vardır...
Hiçbir sözlükte karşılığı,
Hiçbir imla kılavuzunda yazılışı yoktur.
Ağzından çıktığı anda,
Karşıya batan bir oktur.
Bütün ömrünü versen
Hiçbir şekilde affı yoktur.

Mesela kelimeler vardır...
Onlar hep yapayalnızdır.
Edatlar ve bağlaçlar bile acımasız,
Noktalama işaretleri hep kararsızdır.
Onlara bakmak biraz karanlığa,
Biraz da kendine bakmaktır.

Mesela kelimeler vardır..
Dizilişlerine göre,
Kadife dokulu bir şiir,
Bağrı yanık bir türkü,
Sevgi olur,
Yergi olurlar.
En kolay da sövgü olurlar.

Mesela kelimeler vardır...
Dudaklardan dökülmezler.
Bütün maharet gözlerdeki manayı anlayabilmektir.
Dil sıkça yalan söylese de,
Gözler yalan söylemez.
İşte bütün mesele, gördüğünü okuyabilmektir.

Mesela kelimeler vardır...

Gecenin kör karanlığında uyku kaçıır.
Anlaşılmak ile garip bir karmaşa arasında,
Karma karışık bir şiir yazdırır.

Mesela kelimeler vardır...
Bildiğin ve de bilmediğin bütün kelimeler hep onu anlatır.

Uğur Sarı

Mevsim Kıştı Her Zaman

Dört mevsim gibisin dedi arkadaş,
Oysa bütün mevsimler kıştı her zaman.
Yaprak ölüydü...
Ağaç ölüydü...
Göçmen kuşlar çoktan göç etmişti,
Ardına bakmadan.

Yüzümde ki gülümseme yazdan kalma,
Sahte bir fotoğraftı her zaman.
Kartondan çiçekler kokarlar mı acaba?
Göz bebeklerimde ki martılar,
Buğulu camlara çizilenler kadar,
Sahteydi oysa.
Toprak ölüydü...
Ulu çınar kocaman,
Kökler ölüydü...

Aşk denilen şey garip bir muamma,
Şözcükler çok kalabalıktı,
Özler koyu karanlık.
Şiirler her şeyi anlatıyordu oysa...
Şarkılar ölüydü...
Mısralar ölü...
Şair ölüydü.

Bir varmış bir yokmuş diye başlıyor,
Bütün masallar.
Pamuk prensese mi aşık?
Bütün cüceler.
Elmanın zehrinde uyuyan güzel,
Prenses ölüydü...
Cadılar ölü,
Beyaz atında prens ölüydü.

Yokluğunda bütün şehir,
Yoktu her zaman.
Ne zaman vardın ki?
Söyle ne zaman?
Bahar ölüydü...
Kuşlar ölü,
Yokluğun ölüydü...

Bütün mevsimler kıştı her zaman.

Uğur Sarı

MıŖlı Zamanda AŖk

Gün bütün ıstırabı hep geceye bırakmıŖ,
AnlamıŖ ki Ŗairler gece için yaŖarmıŖ.

MıŖlı gemiŖ zamanda bir ölümlü yaŖarmıŖ.
Otuz beŖe gelince sevmeyi de baŖarmıŖ.

Ufacık bir Ŗehirde iki mahalle varmıŖ,
Arayınca aŖkını Ŗehir dünya kadarmıŖ.

Birde bakmıŖ maharet, Yusuf'u anlamakmıŖ,
Züleyha'nın kuyusu dipsiz ve karanlıkmıŖ

Sırlara vasıl olan bir garip KuŖcu varmıŖ,
Açılınca perdeler dostun canını yakmıŖ.

AŖık olmadan Ŗair hep aŖkını yazarmıŖ,
AŖkın faili meçhul bütün delil kararmıŖ.

Bir perde inmiŖ gnle bakan gözle bakarmıŖ,
Sırrına eremeden gönül gözü kapanmıŖ.

Saatlerin omzunda dünyanın yükü varmıŖ,
Kocaman bir alemde yerimizde pek darmıŖ.

Gün bütün ıstırabı hep geceye bırakmıŖ,
AnlamıŖ ki Ŗairler gece için yaŖarmıŖ.

Uğur Sarı

Mizan

Pazarlanırken ruhtar eder hesaplanır mı?
Yaklaşır mesafeler Mizan yasaklanır mı?

Uğur Sarı

Muhakeme

Ah bu bitmek tükenmek bilmeyen muhasebe
Tahta kurdu misali kemiren muhakeme

Son nefes hangi vakit fütursuzca demlenir
Ağlamayı bilmeden gözlerim mi nemlenir

Toprağın altı soğuk, sıcak olsa ne yazar
Yüzümde ki çizgiler çoğalır azar azar

Ömür denen tek satır sonunda bir nokta var
Ölüm garip muamma ölüm bize mutlak yar

Herkesin hikâyesi ayrı ayrı yazılır
Ölümün adı ortak vakti alna kazınır

Sevmek kolay olanı nefret kime ne çare
Sivrisineğe karşı koca Nemrut biçare

Hesap tamam olunca defterler kapanacak
Bitmeyen muhasebe beni hep çıldırtacak

Uğur Sarı

Mülteci

Gönlünde mülteci bir sevda olmak istedim sadece...
Sonra çekip giderim istersen karanlıkta sessizce.

Uğur Sarı

Nasıldır Acaba Çocuk Olmak?

Sperm bankası babalar gördüm.
Nadasa bırakılmış analar.
Zormuş dünyamda çocuk olmak,
Zormuş çocuk olmadan adam olmak.

Buz tutuyor yalnızlığım,
Karlara erimiyor vah!
Bir deprem yaklaşıyor,
Bir fırtına kopuyor içimde,
Şehir cayır cayır yanıyor gözlerimde,
Yarama tuz basan yağmur
Söndürmüyor kalbimdeki bu ateşi

Karamsar olduğumu söylüyor
Parktaki yaşlı amca
Oysa nerden bilebilir ki
Palyaçolar niçin yaşarmış

Bozuk bir plak gibi ruhum
Hep başa sarıyor bak
Bir anlasam kendimi
Bitecek artık bu şiir.

Uğur Sarı

Nesir Bir Aşktan Manzum Tezatlara

Siyah hep beyazı anlatır,
Beyaz farkında olmadan hep siyahı...

Eğri, doğruyu işaret eder.
Doğrunun varlığı eğriye mukabil.

Yokluk varlığa kızar,
Varlık, yokluğun varlığına müptala.

Ölüm hep korkutur insanı.
Oysa ölüm ömrü bin yıl olan bir çınarın bin defa yanıbaşında.

Aydınlık nedense hep korkar karanlıktan,
Karanlık batan bir güneşin her daim arkasında.

Kara gökler kül rengi demiş koca şair,
Mavi gökyüzünde, beyaz bulutlar pamuk şekeri.

Kimi hakkı anlatır, kimi batılı,
Bilmezler mi? Batıl, bilmeden hep hakkı anlatır.

Uğur Sarı

Otuz Beş Yaşındayım

Otuz beş yaşındayım...
Hep sil baştan yapmak istemişimdir en başından.
Ortası geldi,
Belkide en sonundayım en başından.

Uğur Sarı

Ölülerin Dünyası

Ölülerin dünyası bir tek ölüm mü ölmez.
Başa döndürsen ey yar bu hesap burda bitmez.

Uğur Sarı

Ölüm

Ölüm kokmaz bir çiçek
Plastik bir ağaç
Ölüm tahta kurusu
Kemirir yavaş yavaş

Ölüm koca bir cinnet
Her an yaklaşan deprem
Ölüm sevene vuslat
Kimine çözülmez düğüm

Ölüm doğumdan başlayan bir yarış
Ölüm bitişe bilinmez bir varış
Ölüm akrebe bayram
Kurtlara ziyafet
Ölüm yılanlara dilenecek afiyet

Uğur Sarı

Ölüm Buz Gibi

Bazen hiç bir sözcük ifade etmez sancını.
Belkide bu yüzden susmaktır en kolay olanı.
Dışarıda hava soğuk.
Ve ölüm buz gibi....
Toprağın üstündekiler üşüyor bak...!
Acaba toprağın altındakiler de üşürler mi?

Uğur Sarı

Ölüm Ve Yağmur

Dışarıda yağmur iplik iplik yağıyor.
Çatlaklarımdan sızıyor öylece...
Ruhum ıslanıyor.
Ve ölüm sırlıklam oluyor.
Ölüm, ölümüne üşüyor bak...
Ölüm giriyor koynuma.
Ölüm beynimi kuşatıyor.
Sonra ölümü alıp...
Çiviliyorum her gün baktığım karanlık duvara.
Ölüm, korkuyor suretimden.
Sahi ben neden korkuyorum?
Yağmur şiddetini artırıyor.
Yağmurun altında kalmış bir çocuk,
Gözünü pencereme diyor.
Çocuk oluyorum...
Çok korkuyorum.
Çocuk üşümeye devam ediyor.
Ben orada öylece donakalıyorum.

Uğur Sarı

Ölüme

Ölüm kalemimde bitip duran bir mürekkep,
Ölüm sırtında taşıyan yorulmaz bir merkep.

Uğur Sarı

Ölüme Şiir Yazılacaktı

Şeni beklerken gözlerimi kapadım...
Ölümü gördüm.
Ölüm çirilçiplaktı.
Ölüm doluduzgin ve yağız bir ata binmişti.

Gariptir hiç korkmuyordum.
Ölüm mahrem bir şekilde, şefkatle kucaklıyordu.
Şahi bir dostun da dediği gibi helalinden ölmek gerekiyordu.
Ölüm yorgundu...
Ölüm telaşlıydı...
Ölüm ölümüne korkuyordu ölümden.
Ölüm Habilden beri yanibaşımızdaydı.

Ölüme hiç kızmadım.
Sadece ölüme daha şiir yazılacak,
Kırılgan ve puslu bir ses tonuyla ölüme şiir okunacaktı.
Ölüm bir gün ölecek,
Lakin kimse ağlamayacaktı.

Uğur Sarı

Palyaço

Bu gece oturdum ve palyaçonun resmini çizdim.
Resimde palyaço gülüyor muydu?
Yoksa ağlıyor muydu?
Bilemedim.
Sonra palyaçonun hikayesi geldi aklıma.
Aynaya baktım hiç bir şey göremedim.
Palyaçonun maskesini düşüreyim dedim.
Korktum ve bana benzeyecek diye indiremedim...
Sahnede yapayalnızdı palyaço...
Etraf ise onca kalabalık...
Radyoda kederli bir ses palyaçonun şarkısını mırıldanıyordu.
Peki ya bir gün palyaço ölürse...
Bu kadar adamı kim güldürecek diye
Düşünmeden edemedim...

Uğur Sarı

Rüya

Aç artık gözlerini gördüğümüz rüyadır
Mizan şaşmaz bir ölçü hesap defter kadardır

Uğur Sarı

Sahi Neredeyim?

Sahi neredeyim?
Bırakıp gittiğin ve unuttuğun yerdeyim.
Kalbimde ıstıraplı bir telaş.
Hükümsüzlük içinde,
Hükmün peşindeyim.
Saatleri durdurdum.
Takvimleri İpe çektim.
Bu kadar kalabalık içinde,
Neden hep meçhullerdeyim?

Sahi gerçekten neredeyim?
Önümde buz dağının gözüken yüzü
Kalemimden dökülen hep o mensur sızı
Bu kirli coğrafya da
Haritanın unutulmuş yerindeyim.

Bir yudum sevgi dilenir yüreğim,
Tepeden tırnağa sızlar her yerim
Defterimde, kurutulmuş bir gül var
Kulaklarımda hep aynı beste,
Sahi neredeyim?
Bırakıp gittiğin ve unuttuğun yerdeyim.

Uğur Sarı

Sancılar

Beni benden alıp ta bir kayyum atasınlar
Ruhumdan sancıları eritip saklasınlar

Uğur Sarı

Seksen Dokuz Kışında

Gittiğin gün vazgeçtim yaşım sekiz yaşında
Ben hala büyümedim oğlum benim yaşımda

Öğretmen seni sordu seksen dokuz kışında
Öldüğünü söyledim ağlamadım karşında

Yara kapanmaz adam sadece kabuk bağlar
Bir fırtına kopunca inan sürekli ağlar

Mişli geçmiş zamanda yirmi dört sene geçmiş
Takvimlerde o gün var kopar kopar bitmemiş

Elinde kibritiyle bir çocuk ateş yakar
Ateşe benzin döküp neden seyrine bakar

Bir cetvel ve pusula yollar karma karışık
Sokak kedileri ve ben bu hale alışık

Seksen dokuz kışında kar boyumca yağacak
Söylesene be adam yolumu kim açacak

Çocukluğum karlara hoyratça atılacak
Hayallerim yanarken söyle kim ısınacak

Sen gidince be adam sustuk pustuk söylendik
Demir tavında güzel biz acıyla özlendik

Seksen dokuz kışında bütün dünya karşımda
Bütün dünyayı yaksam yaşım sekiz yaşında

Ayna bile yalancı karanlığın karşında
Ben hala büyümedim oğlum benim yaşımda

Uğur Sarı

Sen Giderken

Giderken sana çok şey söylemek istedim.
Bildiğim hangi sözcükle acımı tarif edeyim bilemedim.
Bazen susmak belkide en kolay olanı.
Mevsim bahar...
Hava soğuk...
Ayrılık buz gibi...
Gökyüzü bütün kederini indiriyor şehrin üzerine.
Şehir matem havasına bürünüyor kısık gözlerimde.
Nefesimi tutuyorum.
Benimle birlikte kederim siyah rengine bürünüyor.
Olsun diyorum olsun...
Bütün bildiğim güzel sözcükler kendimi kandırmaya yetmiyor.
Bilirsin...
Yada bilemezsin...
Bilmiyorum...
Ben ağlamam yada ağlayamam.
Bak kalemimden kan damlıyor.
Baharda açan çiçekler buz tutuyor.
Peki ya yüreğim...?
Şubat bile hiç bu kadar soğuk olmamıştı.
Hiç bir şey...
Hiç bir zaman...
Böyle acıtmamıştı.

Uğur Sarı

Seni Beklerken

Şimdi sen yine gelmeyeceksin...
Ben gelmeyeceğini bile bile,
Beklemeye devam edeceğim.
Hem hüznüm birikecek ceplerimde,
Hem umudum, umulmadık yerde.

Bu şehri hiç sevmiyorum.
Şehir, seni beklerken
Yine kül rengi elbisesine bürünecek...
Biliyorum bahar ha geldi ha gelecek.
Ama yine bana teğet geçecek.

Olsun diyorum olsun.
Seni beklerken her ne olursa olsun.
Her şey her şeyin gönlünce olsun.
Yeter ki diyorum...
Seni bekleyecek kadar umudum olsun.

Uğur Sarı

Seni Düşününce

Seni düşünüyorum yine...
Yerli yersiz ve zamansız.
Seni düşününce,
Çayın tadı daha bir güzel oluyor.
Sonra gidip aynaya bakıyorum.
Aynadaki suret hep gülümseyerek bakıyor bana.
Seni düşününce,
Sanki bütün kuşlar
En sevdiğim şarkıyı mırıldanıyor.
Bahçedeki bütün ağaçlar,
Ölüm uykusundan uyanıyor.
Seni düşününce,
Dizlerimin bağı çözülüyor.
Bildiğim matematik,
Kalp atışlarımı saymaya yetmiyor...
Sonra elime, kağıt kalem alıyorum.
Bildiğim ve bilmediğim bütün sözcükleri kullanarak
Bir şiir yazıyorum.
Seni düşününce her şey çok güzel oluyor...
Ben, seni düşününce nefes alıyorum...

Uğur Sarı

Seni Düşünürken

Seni düşünürken...
Hüznümü boyadım yeniden.
Sahi neden bütün renkler,
Sisli, paslı, olabildiğine koyu ve derinden...

Seni düşünürken....
Kendimi siyah-beyaz bir filmin ortasında buldum hep.
Tek bir bölüm,
Tekrarı olmayan,
Ve arkası olmayan yarına gebe ve de denk.

Seni düşünürken karamsar olduğumu söylüyor herkes...
Sahi karamsar olsam,
Seni düşünürken hiç alır mıyım nefes?

Uğur Sarı

Sonbahar

Yoksa mevsim Şimdi gerçekten sonbahar mı?
Ölümden gayri yaklaşan bir haber var mı?

Uğur Sarı

Sorular

Tutunduğun umudun kırdılar mı dalını
Dayan yürek dayanmaz kimler aldı ahını
Kimsin nesen nerdesin sen hangi mevsimdesin
Bu el yaban bir iklim kim bilir kiminlesin
Kardeşler ana bacı nerde bunun ilacı
Cevap soru üstüne hiç dinmez mi bu sancı
Bu yol çıkmaz bir sokak olsa kime tutunsak
Kaybetme umudunu ya ışığa uzaksak
Oynanan saklambaç ve örümcek ağı hayat
Madem herkes doğruysa peki kimde kabahat
Soru soru üstüne nerde bunun cevabı
Günah kokan geceler çok mu uzak sabahı
Temelden bozuk her şey nerde pencere kapı
Dibe dinamit koysam düzelemez bu yapı
Ah sorular sorular cinnetin akşamında
Bir tek kendimi gördüm kendimin karşısında

Uğur Sarı

Suret

Bu aynadaki suret hep sahte mi gülümser?
Hangisi gerçekten sen özün kimi özümser?

Uğur Sarı

Susmak

Üzerine toz şeker serpilmiş
Yoğurtlu ekmeğim
Erkenden büyüyen küçücük adam
İçi bezle doldurulmuş çoraptan topum
Aklımda yer etmiş en büyük kavgam

Rengârenk biriktirilmiş gazoz kapakları
Dünyamı omuzlamış camdan bilyeler
Maç bitti ve ben yine susadım
Bir bardak su versene Huriye teyze
O güzel komşular şimdi neredeler

Bulgur pilavının üzerinde
Geçmişin buğusu tüter
Kuru soğanın cücüğü
Kardeşinle kavgaya değer
Neresinden bakarsan bak
Hep o dinmeyen keder

Ah bu arabesk Neşriyat
Ve kamyon arkası edebiyat
Elinden tutulmamış çocukluğum
Yokluğa yazdığım kara sevdalı şiirler
Boşluğa duyduğum platonik aşk

Uğur Sarı

Œey

KonuŒacak ok Œey var
Anlatacak hiçbir Œey

Uğur Sarı

Ŗirin AŖkı

AŖk'a Ŗiir yazılmaz, aŖk Ŗiire yazılır,
Kader kağıda değil, kader alna kazanır.

Uğur Sarı

Şimdi

Kartondan kuleler,
Kağıt bebekler,
Çamurdan yaptığım kocaman şato...
Şirtıma dayanan temelsiz duvar...
Devrilin üstüme, derhal devrilin!

Ey! damarlarımdan akan,
O sinsiz zehir.
Kalbime saplanmış o paslı bıçak.
Yaşarken yabancı olduğum şehir...
Evrilin insanlar, şimdi evrilin!

Tepetaklak olmuş bütün doğrular.
Boşuna mı çekilen sahte sancılar?
Sabahı beklerken,
Gördüğüm duvar.
Çevrilin etrafa hemen çevrilin!

Ağlarken akmayan iki damla yaş,
Dünyaya duyduğum o ahmak telaş.
Nisan'da eriyen kardan adamlar,
Sarıya boyanmış hazin sonbahar.
Savrulun yapraklar, şimdi savrulun!

Uğur Sarı

Şimdi Ben Sana Bir Şiir Yazsam

Şimdi ben sana bir şiir yazsam
Gönlümün karasından biraz mürekkep
Hazan mevsiminde çarşaf gibi bulutlar
Leylekler hoyratça göç ediyor bak
Ben yine susuyorum
Sen hep konuşsan
Ben yine de sana bir şiir yazsam

Şimdi ben sana bir şiir yazsam
Biraz Aruz, biraz Hece
Korkmadan serbestçe hep karıştırsam
Kelimeler firarda
Kafiyeler kaybolmuş
Olsun ben sana bir şiir yazsam

Şimdi ben sana bir şiir yazsam
Ölüm gelir aklıma
Kan rengi mürekkep
Kızıl bulutlar
Sorma ne olur
Sorma bilmiyorum
Sahi nereye kaçtı umutlar
Dedim ya ben sana bir şiir yazsam

Şimdi ben sana bir şiir yazsam
Kızılca kıyamet yaklaşıyor bak
Gözüme birazcık toz kaçmış olsa
Korkmadan ve de hiç utanmadan
Otursam dizlerinde biraz ağlasam
Boşver ben sana bir şiir yazsam

Uğur Sarı

Şimdi Sen Gidersen

Şimdi sen, gerçekten,
Gidiyor musun be adam..?
Gidersen her şey yarım,
Bu adam eksik kalacak...
İnce belli bardakta çay, fincanda kahve acıyacak.
Şimdi gidersen...
Ekmegi kim paylaşacak?
Uç sigaraya bir şiir nasıl yazılacak.
Sahi gidersen...
Söylesene be adam?
Gövdeme fazla başım, hangi omuza dayanacak?
Acırken sol yanım,
Üflerdin be adam, şimdi hep acıyacak.
Şimdi gidersen be adam...
Adama alışkın gözüm, hep adam arayacak.
Şimdi gidersen...
Adam postunda bu çocuk,
Söyle nasıl adam olacak?
Şimdi gidersen be adam...
Bu şiir, hep yarım kalacak...

Uğur Sarı

Tinerci Mustafa'nın Hikayesi

Bu tinerci küçük Mustafa'nın hikayesi
Memleketini sordum oda bilmiyor neresi
Onunla bir duvar kenarında karşılaştık
Acılardan dem vurduk beraber ağlaştık
Abi dedi abi bugün işler yine yaş
Yanaklarından süzüldü iki damla yaş
Belliydi o da küskündü hayata
Ve benim kadar yenik
Babası bir cami avlusuna atmış
Ayakkabı boyamış mendil satmış
Geceleri apartman boşluğunda yatmış
Amacı belliydi bir parça ekmek
Bir kutu bali
Hayattan kalan son kırıntıları yani
Baba derken gözleri alev alev yanıyordu
Korktum ve sandımki gözlerinde
Koskoca İzmir cayır cayır yanıyordu
Onurluydu Mustafa
Cebimden çıkardım üç beş kuruşu uzatırken
Ve yine ağlıyordu
Uzattığım bir parça ekmeği yerken
Sevgi dedim aşk dedim
Mustafa güldü geçti
Kaçarken el salladı
Baktı bir daha ağladı
Mustafa dedim ardından
Mustafa hiç utanma
Boynunu bükme böyle çaresiz
Mustafa güldü geçti
Raylara atladi
Hiç utanmadan
Hiç korkmadan
Böyle başı dimdik
O ölümü seçti

Uğur Sarı

Toprak

Ah özümdeki toprak dönüş ancak sanadır
Yaptıklarım hep benim cefası da banadır

Uğur Sarı

Tren İstasyonunda Son Vapur

Dalgalar vuruyor kıyıma hoyratça
Rüzgar en acı türküsünü söylüyor
Ay ışığını söndürüyor
Ve oda biliyor
En çokta karanlıktan korktuğumu

Yıldızlar dökülüyor yerlere bir bir
Bir ölüm türküsü var dilimde
Bir ölüm türküsü tüm benliğimde
Boşluğa bir küfür savuruyorum
Biraz açık saçık
Aşlında tüm benliğime
Öylece utanıyorum kendimce

Kelimeler dökülüyor dilimden
Hiç bilmediğim bir dilde
Bir şair ölüyor bu şehir de
Sonsuzluğa uzanan dirim
Bütün benliğim kördüğüm de

Bir yol var uzayarak kıvrılıp giden
Biraz çocukluğuma
En çokta karanlığa
Tren istasyonunda
Son vapuru bekliyorum
Gelmeyeceğini bile bile

Uğur Sarı

Uçurum

Bir gidişat var burda sonu hepten uçurum
Bir gidişat var sorma bütün vücut kötürüm

Karanlığın adını aydınlık koymuş insan
Hepten şaşırmiş beşer buna neylesin lisan

Zina aşkın önüne perde olursa eğer
Sonumuz yakın artık gözler kör olmuş meğer

Bir çığlık var içerde yürek nefes nefese
Yanlışlar çoktan özgür doğrular hep kafeste

Nefaset ve necaset nerde bunda keramet
Doğruyu arar isen bütün dünya alamet

Eyyüb memnun sabrından Yusuf emin kendinden
Ne geldiyse başına bil ki hepsi dilinden

Kalplerin aynasına kara çalmış çalanlar
Mide de haram lokma baştacı ya yalanlar

Dost dediğin bilinmez sırtımızdan vuranlar
Yüzümüze gülse de kurt kapanı kuranlar

Kirli olan insanın zamandır sığınağı
Ölüm gelince artık topraktır barınağı

Uğur Sarı

Uzun Atlama

Hayatı bazen öyle upuzunca atlarsın,
Basmadığın yerlere zamansızca basarsın.

Uğur Sarı

Varlık

Varlık buzdan bir heykel dirim üç nefes keder.
Yürüyorum boşluğa dünya kaç para eder.

Uğur Sarı

Yağmur

Akıt bu şehrin bütün pisliklerini yağmur,
Görmüyor musun içim dışım her yanım çamur?

Uğur Sarı

Yalnız Şiir

Tekrarlıyor radyoda yapayalnız bir şarkı
Henüz sabaha çok var nedir ki benden farkı

Tavandadır gözlerim kulağım yelkovan da
Bir köpek uluması hepsi de aynı anda

Sobada ki çaydanlık fokur fokur kaynıyor
Sokakta ki bir kedi beni tek o anlıyor

Rehnedilmiş bir hüzün için için ağlıyor
Kalbimde ki bu ateş bütün şehri yakıyor

Ah bu yalnızlığım ah dibe kazılmış çukur
Ellerimde ne var ki otur dövün hayal kur

Parmaklar arasında bembeyazdır saçlarım
Sebebini hiç sorma hep çatıktır kaşlarım

Karanlıklar içinde unutulmuş bir umut
Aydınlık çok mu uzak güneş doğmayı unut

Mürekkeğim biterken bu şiir öksüz kalır
Umulmadık bir yerde umudum da azalır

Uğur Sarı

Yasak Elma

Ayrılığı resmediyorum,
Hazan mevsiminin son demlerinde...
Camların yap-boz buğusuna.

Saatler ölümcül bir çığlık ile yalnızlığa vuruyor.
Ya çıkmaz sokakta,
Ömrümün en uzun istikametine koşuyorum...
Ya da mecburiyet caddesinde,
Umudu tükenmiş bir umuda yürüyorum kendimce...

Tel dolabın rafında,
Küf tutmuş bir sevda saklıyor zaman,
Bütün tazeliği manik depresif bir güneşin sahteliğinde.
Karşılıksız sevmek yok diyor kırgın bir adam!
Oysa karşılık balıkların doymak bilmez midesinde...

Tut ki bütün kafiyeler firar etmiş,
Şiirler merhem olmamış sancılara,
Şahi ahenk bu şarkının neresinde?

Gözlerim yörende,
Bütün aklım firari,
Dirim her daim ekseninde.
Yasak bir elmaya talip üç akı zai,
Mantık bu sevdanın neresinde?

Uğur Sarı

Yasemen Diyemedim

Adını küflü paslı harflerle kazıdım
Gönlümün en temiz yerine
Geceler boyu dua ettim
Yüreğim kangren olsunda
Benden söküp alsınlar dedim
Bitmek tükenmek bilmeyen kabuslarda
Adını ezberledim
Adınla uyudum
Adınla uyandım
Sana benzettiğim herkese
Adınla hitap ettim de
Bir sana diyemedim
Adını
Adını her yağın yağmur sonrası
Penceremin buğulu camlarına yazdım
Sonra karaladım
Bir daha
Bir daha yazdım
Adına şiirler yazdım
Adına ağıtlar yaktım
Adını dipsiz kuyuya atar gibi
Attım yüreğimin en derin yerine
Sana benzettiğim herkese
Adınla hitap ettim de
Bir sana Yasemen diyemedim

Uğur Sarı

Yasemene Ağladık

Biz yamalı kalplerde
Defolu sevdalar yaşadık
Bir nazenin çiçeğine
Körü körüne bağlandık
İnsafsız bir yasemene
Hıçkıra hıçkıra ağladık
Biz sevdiğimizin adını
Buğulu camlara yazdık
Biraz ürkek
Biraz mağrur
Hani birazda korkak
Çocuklugumuzda
Susam sokağında büyüttük hayallerimizi
Biz şimdi sevda sokağının
Yitik müdavimleri
Ekmek kuyruğunda zamansız bir aşk-ı serencamı
Kaydettik defolu yüreğimize
Yağmurlu ve platonik kış gecelerinde
Sevdalar biriktirdik arka ceplerimizde
Biz bu gece
Dün gece
Aslında her gece
Aşk-ı YASEMEN e ağladık
Senelerce.

Uğur Sarı

Yaş Otuz Beş

Artık yaş gerçekten otuz beş
Yolun neresindeyiz bilinmez
Bir tütsü, bir nefes ve derinden haykıran ses
Ya devam yada pes

Umudum tren garında mülteci
Saçlarım da ak var
Yüzümde çizgiler
Aynalar acımasız
Aynalar haberci

Gözlerimde kırgın bir gülümseme
Bir defter
Bir kalem
Al sana hayat
Al sana gerçek muhasebe

Bir şiire bütün ömrümü sığdıran hayat
Mürekkebim kurudu
Peki kimde kabahat
Kokuşmuş insanlık
Varlık; kirli, çirkin ve de bayat
Yazıkçı amca firar etmiş
Deve kuşları başını gömerken kuma
Bir kasada, bir tek çürük elma
Bütün kalabalığa öylece yetmiş

Beyaz atında prens koca bir yalan
Bir masal anlatılır
Gökten üç elma geriye kalan
Körebe, saklambaç
Bu oyunun sonu sobe
Eğlendir gönlünü
Kapat gözlerini ve de oyalan

Üç gül var karakaplı defterimde
Kurumaya hazır ve de nazır
Üç adam var benliğimde
Bir ben
Birde ben
Yine ben
Nevi şahsına münhasır

Bir şiir demlenir
Kirli ve paslı çaydanlıkta
İlk defa kulakların kızarır
Komşunun kızı baktığında
Ah komşu kızı Melahat
Bütün yaptığım doğrular
Her defasında kabahat

Derken ölüm yaklaşır

andırma kendini
Ölüm hep yanıdaşında
Ölüm insandan ne zaman uzaklaşır?

Yaşım onbeş
Gözümü bir kez kapadım
Baktım ki şimdi otuzbeş
Kirlenmek güzelmiş
Bu kadar kirli adamın
İçi, dıőı ve de her yanı leş

Ve son kez yaş otuzbeş
Bu hesaba matematik yetmez
Neresinden bakarsan bak
Yolun neresindeyiz bilinmez

Uğur Sarı

Yaşam

Kırık bir testide su misali hapsolmuş yaşam
Testi suya inan suyun derdi testişi aşam

Uğur Sarı

Zehir

Sevdanın mey'ine bir Őir dūŐer,
Onuda lmcl bir zehir eder.

Uğur Sarı